

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
2К.бр.310/10
Дана, 09.09.2010.година
П а н ч е в о

Виши суд у Панчеву у кривичном већу састављеном од судије Ондреј Сахтера као председника већа, судије Мартиновић Недељка као члана већа и судија поротника Михајловић Светлане, Тошић Милорада и Марић Миомира као чланова већа, са записничарем Новаковић Зденком, у кривичном предмету против окривљеног АА из Панчева, кога брани Јовишевић Милорад адвокат из Панчева, зоог кривичног дела тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.11 КЗ, поводом предлога за изрицања мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи ВЈТ Панчево КТ.бр.50/10 од 14.06.2010. године, након спроведеног доказног поступка и одржаног главног јавног претреса дана 06.09.2010. године у присуству заменика ВЈТ Панчево Александра Јанчића, окривљеног АА и његовог браниоца Милорада Јовишевића адвоката из Панчева, оштећеног АВ, вештака Др Милене Станковић, психијатра и специјалисте форензичке психијатрије, донео је и јавно објавио дана 09.09.2010. године у присуству браниоца окривљеног, Милорада Јовишевића адвоката из Панчева а у одсуству уредно обавештеног заменика ВЈТ Панчево и окривљеног АА, следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Према окривљеном АА, од оца АС и мајке АД рођ. рођеног у Панчеву године, са пријављеним пребивалиштем у Панчеву ул. и сталним боравиштем у Панчеву у ул. држављанин Србије. Србин, писмен, са завршним индустријским инжењерством и менаџментом, запослен у „Гас Петрол“ Панчево, неосожењен, без деце, без непокретне имовине, осуђиван пресудом Општинског суда Београд К.бр.1015/02 од 12.05.2005. године, због кривичног дела из чл.233 ст.3 КЗ у вези чл.24 ОКЗ условном осудом са утврђеном казном затвора у трајању од 6 месеци и временом проверавања од 2 године са датумом услова за 12.05.2007. године, не води се други кривични поступак, који се налази у притвору по решењу истражног судије Вишег суда Панчево Ки.бр.91/10 од 29.03.2010. године који му се рачуна почев од 27.03.2010. године од 11,00 часова када је именовани лишен слободе по решењу ПУ Панчеву КУ.бр397/10 од 27.03.2010. године, потом у више наврата продужаван, последњи пут у поступку контроле притвора продужен решењем Вишег суда Панчево КВ.бр.335/10 од 20.07.2010. године, а коначно решењем судећег већа Вишег суда Панчево 2К.бр.310/10 од 09.09.2010. године тако да притвор има трајати до правоснажности решења о изрицању мере безбедности обавезног лечења и чувања у здравственој установи односно до завршетка поступка за примену мере безбедности обавезног психијатријског лечења или чувања у здравственој установи по решењу Вишег суда

Панчево 2К.бр.310/10 од 09.09.2010. године, тренутно се налази у Специјалној затворској болници у Београду, ЈМБГ:

Што је :

27.03.2010. године у временском периоду од 05,00 до 06,30 часова у Панчеву, у стању неурачунљивости лишио живота више лица, када је његова способност схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима била искључена услед душевне болести- врсте параноидне шизофреније, тако што је у стану број 8 који се налази у ул. _____ на трећем спрату, након краће расправе са родитељима _____ АС и _____ АД задао више удараца кухињским ножем, дужине сечива 18 цм, по телу оштећених, наневши им том приликом тешке и по живот опасне телесне повреде и то _____ АС у виду вишеструких убудних рана на врату, услед чега је дошло до пресецања унутрашње каротидне артерије и југуларне вене, те насилне смрти услед искрвављења а оштећеној _____ АД у виду убудно –резних рана на телу, посебно повреда великих крвних судова на левој бочној страни врата и то каротидне артерије и југуларне вене, те наступила смрт услед искрвављења

Чиме је учинио противправно дело које је у закону одређено као кривично дело тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.11 КЗ.

Па му суд применом наведене одредбе Кривичног законика и члана 80 и 81 КЗ у вези чл.505 и чл.506 Законика о кривичном поступку

ИЗРИЧЕ

МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ ОБАВЕЗНОГ ПСИХИЈАТРИЈСКОГ ЛЕЧЕЊА И ЧУВАЊА У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ

Изречена мера се има извршити у Специјалној затворској болници у Београду.

На основу одредбе чл.505 ст.2 у вези чл.520 и чл.358 ст.5 и ст.6 Законика о кривичном поступку окривљеном _____ АА се продужава притвор и исти се има привремено сместити у одговарајућу здравствену установу до правоснажности решења о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи 2К.бр.310/10 од 09.09.2010. године, односно до правоснажног окончања кривичног поступка која мера привременог смештаја ће се спровести у Специјалној затворској болници Београд.

На основу чл.206 ст.2 ЗКП оштећени _____ АВ се са имовинско правним захтевом упућује на парницу.

На основу чл.196 ст.4 ЗКП окривљени _____ АА се у целости ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка и то трошкова одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности Милорада Јовишевића адвоката из Панчева у износу од 97.500,00 динара, такође и осталих трошкова кривичног поступка у укупном износу од 137.877,00 динара који обухватају трошкове вештака Ане Велковић Ђорђевић у износу од 3.000,00 динара, трошкова Окружног затвора Панчево у износу од 1.600,00 динара, трошкове вештачења ДНК центра Београд у износу од 83.190,00 динара, трошкове вештачења Специјалне затворске болнице у Београду у износу од 34.930,00

динара, трошкове вештака неуропсихијатријске струке Др Милене Станковић у износу од 9.157,00 динара, трошкове вештака медицинске струке Др Љубише Божића у износу од 6.000,00 динара, а који трошкови у наведеном износу падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

ВЈТ Панчево је поднео овом суду предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи КТ.бр.50/10 дана 14.06.2010. године према окривљеном АА, због учињеног противправног дела које је у закону одређено кривично дело тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.11 КЗ, предложио суду да каже и одржи главни претрес, да се изведу одређени докази. Код поднетог предлога за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи према АА, заменик ВЈТ Панчево Александар Јанчић остао је до завршетка главног претреса и у завршној речи истакао да сматра да је током доказног поступка поуздано утврђено да је окривљени починио кривично дело за које се терети, без обзира што исти негира извршење кривичног дела у питању али да материјални трагови и докази, посебно налаз вештака јасно указује да је окривљени извршилац предметног кривичног дела, при том се у завршној речи заменик ВЈТ Панчево осврнуо на изведене доказе а посебно у погледу обављеног увиђаја након критичног догађаја, фиксираних трагова на лицу места који јасно говоре да је окривљени починилац предметног кривичног дела, указујући суду да су врата улазног стана у коме су живели родитељи окривљеног односно сада покојни АС АД била уредно закључана и да на вратима није било трагова обијања. Такође се трагови који воде из стана до улаза у лифт и у самом објекту су трагови црвене боје налик на крв и исти су фиксирани како у записнику о увиђају тако и означени у фотографијама криминалистичко-техничке фото документације. Сем тога, заменик ВЈТ Панчево је указао да из налаза Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду јасно и недвосмислено произилази да је АА учинио предметно кривично дело, да се ради о тешком неуропсихијатријском болесником са дијагнозом која је утврђена поменутих вештачењем, сем тога да је у питању окривљени који је раније лечен јер то произилази и из извештаја Специјалне болнице „Лаза Лазаревић“ из Београда, уједно да је то потврдила и саслушана сведокиња Др Љиљана Јовићевић, лекар специјалиста неуропсихијатрије која је окривљеног лечила. С обзиром на изнето а посебно имајући у виду личност окривљеног и његово стање здравља односно да је исти неуропсихијатријски болесник, опасан за околину, заменик ВЈТ Панчево је предложио да суд изрекне предложену меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, тим пре што су вештаци неуропсихијатријске струке навели да је у питању особа која је опасна за околину и указали вештачењем да постоји могућност да окривљени почини на идентичан начин друго или пак теже кривично дело. Уједно је у завршној речи предложено суду да се окривљени задржи у притвору до правоснажности одлуке односно до окончања ове кривичне ствари.

Оштећени АВ, иначе брат окривљеног АА, није могао да се изјасни о евентуалном придруживању кривичном гоњењу јавног тужиоца јер сматра да његов брат има душевни проблема нити је могао да се изјасни о било каквом имовинском правном захтеву за накнаду штете, а како је то навео на записнику о испитивању сведока пред истражним судијом Вишег суда Панчево КИ.бр.91/10 од 13.04.2010. године, потом остао је и код исказа на записнику са главног претреса од 06.09.2010. године.

Окривљени АА је у присуству постављеног браниоца по службеној дужности у ПУ Панчево Драгана Балабана, адвоката из Панчева и у присуству јавног тужиоца на записнику о саслушању осумњиченог ПУ Панчево посл.бр.02 КУ.397/10 од 27.03.2010. године навео да се пробудио у јутарњим часовима, да не зна колико је тачно било сати, да га је пробудила бука односно свађа његових родитеља, указује је да су његови родитељи живели врло лоше, да су се често свађали и да је главни повод свађе био тај што му је отац из Ваљева а мајка из Хрватске, да није знао шта се тачно дешавало, да није знао шта је била стварност а шта халуцинација, само је знао да су се свађали негде у кухињи, да се сећа да је покушао да их раздвоји и да га је неко од њих двоје закачио, мисли да га је неко од њих двоје закачио ножем код малог прста леве руке и да је након тога код њега дошло до прекида филма. Напомиње да је једино чега се сећа је да дошао у полицију по помоћ, навео да није болестан али да по препоруци лекара пије „карбапин“, „лепонекс“ и „модитен“. Након тога је окривљени пред истражним судијом пошто утврђена његова процесна способност да може да учествује у давању исказа и да одговара на питања истражног судије, будући да је из тог разлога позван од стране истражног судије Вишег суда Панчево Др Ђорђевић Вељковић Ана специјалиста психијатрије, као стални судски вештак која је и присуствовала саслушању окривљеног, АА у својој одбрани у присуству браниоца по службеној дужности Милорада Јовишевића адвоката из Панчева, негирао извршење кривичног дела за које се терети, објаснио да цео живот живи у породичној заједници са својим родитељима, да живе заједно у истом стану, да су живели две године уназад у Панчеву у ул. _____ а потом су се преселили у ул. _____ где живе на трећем спрату, такође да у породичној заједници живи његов брат АВ који у последње три године није заједно са њима јер је одсутан и долази само повремено с обзиром да се налази на студијама у Новом Саду. Понавља да га је тог критичног јутра 27.03.2010. године пробудила галама и свађа родитеља, истакао да је са својим родитељима био у одличним односима, да нису имали свађе нити размирице осим оних уобичајених који се дешавају између родитеља и деце, али да су његови родитељи имали породичних проблема с обзиром да му је мајка из Хрватске, да је преживела рат а да му је отац одавде из Србије, објашњава да је управо из тих разлога долазило до свађе између његових родитеља, да је било и туче, али да не жели ближе да објашњава њихове односе јер су то њихови породични односи. Даље, у одбрани наводи да је чуо да су се родитељи свађали, чуо је њихову галаму, истрчао је из своје собе у гаћама у којима је претходно спавао, покушавајући да их раздвоји. У тренутку када је изашао из собе видео је да су се родитељи боли ножевима у кухињи, даље наводи да у тренутку када је изашао из собе и док је прилазио да се сећа да му је мајка викала „не, не, не“, да је више покушао да повуче оца, у коме тренутку му се чинило да је чуо да му мајка виче „склони се АА“, али наглашава да је у том тренутку већ видео крв у стану, мада не може то баш прецизно да потврди. Није могао да се изјасни да ли су његови родитељи односно сваки понаособ држали ножеве у рукама, додаје да не може да се сети да ли су уопште у рукама држали ножеве, претпоставља да је неко држао из разлога што је посечен и повређен на домалом прсту леве руке. Мисли да му је ову повреду нанео отац ножем у том гурању док је покушавао да раздвоји родитеље, међутим убрзо је дошло до „прекида филма“ јер је био у шоку, сећа се да је отишао у купатило да се умије и обукао, не може да се сети да ли је скинуо гаће у којима је спавао и зашто је то учинио, дозвољава могућност да их је скинуо, дозвољава могућност да је скинуо гаће и са истима покушао да заустави крв која му је цурела на прсту, мада у то не верује, али се сећа да је обукао тренерку и потом изашао из стана и отишао у Полицијску станицу где је пријавио да се његови родитељи бију. Не може да се сети да ли је уочио своје родитеље када је излазио из стана, зна само да је било крви по стану и да је била једна цезва на решоу пошто су били ставили да кувају кафу, док

на питање из ког разлога није телефоном позвао полицију окривљени је одговорио да не може да се сети многих детаља, да о позиву полиције путем телефона није размишљао. Не може да се сети да ли је узимао било какав нож у руке нити пак да је држао корице ножа, мисли да приликом догађања никакав нож није узимао у руке. У моменту када је угледао своје родитеље за време њиховог сукоба никога није видео у стану, једноставно је изашао из стана незакључавши врата и отишао у Полицијску станицу. Даље објашњава да је две године запослен на бензинској станици „
у Панчеву која се налази на Баваништанском путу где ради искључиво у првој смени на продаји делова, да је пре тога студирао у Београду да је има одређених проблема са студијама, тада је студирао машинство и управо због те депресије у коју је запао родитељи су га одвели код једног лекара у Београду у једној клиници за коју не зна у ком делу града се налази, зна да је у питању приватан стан и да се лекар зове Јовановић или Јовичић или Јовичевић. Управо поменути лекар му је преписао терапије које је користио а преписао му је „карбапин“, „лепонекс“ и „модитен“. Поменути терапију је користио последњих годину дана, додавши да му се поставља пуно питања на које не може да да одговоре јер је у последњих 48 сати био у потпуно ненормалним условима. Затим, у својој одбрани објашњава да је имао проблема са студијама у Београду одређено време и да је потом завршио машинство и студирао у Новом Саду, али не може да се сети када је завршио факултет и које године, сигуран је да је од момента када је завршио студије да је прошло више година. Поменути терапију користио је тако што би ујутру попио пола „карбапин“ и један цео „лепонекс“, увече једну четвртину „модитена“ и мисли да је пио још један „лепонекс“, не може прецизно да одговори на многа питања која су му постављена приликом саслушања због тешке ситуације у којој се нашао, па указао истражном судији да све што каже узме са резервом. Не сећа се да ли је користио „карбапина“ вече пре критичног догађаја, не може прецизно о томе да се изјасни, али дозвољава могућност да је узео „карбапин“. Истом приликом у својој одбрани наводи да је дан пре критичног догађаја радио у првој смени, да се увече чуо са својим познаником АЕ, али овај није мога са њим да изађе зато је отишао сам до трафике која је била у околини, тамо купио једну или две лименке пива које је попио ту на трафици а потом отишао кући. Тада када се увече вратио кући већ је постојала свађа међу родитељима, чуо је свађу да су се расправљали око неког пута јер је његов отац требао да иде за Ваљево, али се није у то упуштао већ је отишао да спава. Тако да га је у јутарњим часовима пробудила свађа родитеља. Претходне вечери када се враћао кући уочио је једног познаника кога познаје по надимку „Плави“ који је био испред једног кафића у ул.Његошевој и лупао неко камење чекићем, сећа се да се овоме јавио и да је наставио да иде даље ка свом стану. Његов отац има велику фамилију која живи ван Панчева, односно највећи део у централној Србији одакле му потиче отац, док његова мајка је имала брата у Панчеву који се зове АФ и који је често долазио код његове мајке, објашњава да му је отац радио у „
Панчево и мисли да је радио као директор за маркетинг док му је мајка такође радила у „
“ на заштити човекове околине. Коначно у својој одбрани наводи да његови родитељи нису у међусобним сукобима користили хладно или ватрено оружје, да то никада нису учинили иако се сећа једног случаја током 1999. године када је било бомбардовање и када је његов отац извадио пиштољ и када је он (окривљени) мислио да ће да убије и мајку и себе јер су се и тада међусобно свађали. Код овакве своје одбране окривљени АА је остао и на записнику са главног претреса од 06.09.2010. године, истакавши да не признаје да је учинио кривично дело за које се терети, одговоривши на питање заменика ВЈТ Панчево да не зна у каквим је односима био са родитељима непосредно пре критичног догађаја, да не може тога да се сети, али је био у добрим односима. Додаје да је пре тог критичног догађаја имао свађе са оцем, али не може да се сети око чега је била свађа. Код овакве

своје одбране окривљени АА је остао до завршетка главног претреса прихвативши у свему завршну реч свог браниоца Милорада Јовишевића адвоката из Панчева који му је постављен по службеној дужности.

У завршној речи бранилац окривљеног Милорад Јовишевић адвокат из Панчева је истакао да се одбрана његовог брањеника заснива на томе да негира извршење кривичног дела за које се терети актом јавног тужиоца, али да је неспорно то да и окривљени АА прихвата оно што је утврђено у досадашњем току кривичног поступка, поготово када се ради о налазу и мишљењу вештака на околности стања душевног здравља и урачунљивости окривљеног, да је у питању окривљени који је неурачунљив и да исти болује од душевне болести врсте параноидне шизофреније. Управо због неурачунљивости окривљеног и његове душевне болести бранилац указује да су се стекли услови да се према окривљеном примени мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи јер примену мере оправдавају околности и стање здравља окривљеног, такође и потреба да се према окривљеном продужи притвор.

Суд је спровео доказни поступак саслушањем сведока – оштећеног АА , сведока АГ , вештака Др Љубише Божића, вештака Милене Станковић, на сагласан предлог странака читањем извода из казнене евиденције за окривљеног АА ПУ Панчево под бр.КУ.397/10 од 29.03.2010. године, криминалистичко техничког извештаја о прегледу лица места ПУ Панчево УВ.бр.271/10 и УВ.270/10, извештаја лекара специјалисте издат на име АА , криминалистичко техничку документацију ПУ Панчево УВ.бр.271/10 и УВ.бр.2790/10, записника о увиђају КРИ.бр.63/10 од 27.03.2010. године, службене белешке ПУ Панчево од 31.03.2010. године, извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места УВ.бр.287/10, дописа „ „, ДОО Панчево до 30.03.2010. године, извештаја о анализи крви за АД и АС од 31.03.2010. године, такође на сагласан предлог странака прочитане су и изјаве сведока АЕ са записника КИ.бр.91/10 од 14.04.2010. године, сведока АН са записника КИ.бр.91/10 од 14.04.2010. године, сведокиње АГ са записника КИ.бр.91/10 од 14.04.2010. године, сведока АЈ са записника КИ.бр.91/10 од 14.04.2010. године, сведокиње АК са записника КИ.бр.91/10 од 14.04.2010. године, службена белешка о криминалистичком-техничком прегледу лица места ПУ за град Београд УКП одељења за оперативну криминалистичку технику под бројем КТ.100/5490/2010 од 12.04.2010. године, допис односно извештај Специјалне болнице за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ заједно са фотокопијом прилога у виду отпусне листе са епикризом и налаза и мишљења психолога (број историје болести 68512 укључујући и извештај специјалисте исте здравствене установе све на име окривљеног АА) а који извештај односно допис Специјалне болнице за психијатријске болести „ Др Лаза Лазаревић“ је под бројем 1356 од 14.04.2010. године уз који су достављени и фотокопије извештаја специјалисте исте здравствене установе од 28.02.2006. године од 13.11.2005. године, од 17.10.2007. године, од 15.03.2006. године, од 17.01.2006. године, отпусна листа са епикризом исте здравствене установе у погледу лечења АА у временском периоду од 28.09.2001. до 21.10.2005. године, фотокопије извештаја специјалисте исте здравствене установе од 17.10.2007. године, такође фотокопије извештаја специјалисте исте здравствене установе од 25.10.2006. године, све фотокопије уз поменути извештај односно допис Специјалне болнице за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ од 14.04.2010. године, такође на сагласан предлог странака прочитан је и обдукциони записник односно записник о обдукцији

леша сада покојног АС који обдукциони записник је сачинио лекар вештак мр Божић Др Љубиша специјалиста за судску медицину и стални судски вештак, на сагласан предлога странака прочитан је и обдукциони записник односно записник о обдукцији за сада покојну АД који је сачинио лекар – стални судски вештак Мр Божић Др Љубиша специјалиста за судску медицину, оба обдукциона записника од 27.03.2010. године, прочитан је на сагласан предлог странака и записник спољашњег прегледа окривљеног АА у предмету Вишег суда Панчево КРИ.бр.63/10 који преглед је обављен је дана 27.03.2010. године у погледу окривљеног а који записник спољашњег прегледа АА је сачињен од стране сталног судског вештака – лекара мр Божић Др Љубише специјалисте за судску медицину, затим на сагласан предлог странака прочитан је и извештај о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА од 20.04.2010. године, затим налаз и мишљење установе којој је поверено вештачење односно ДНК центра за генетику из Београда а који налаз и мишљење је од 18.05.2010. године, сем наведеног на сагласан предлог странака прочитан је налаз и мишљење вештака Специјалне затворске болнице Београд под бр.513-47-03 од 01.06.2010. године, извршен је увид у криминалистичко техничку документацију ПУ Панчево УВ.бр.266/09 од 27.03.2010. године и УВ.бр.287/10 од 31.03.2010. године, сви докази изведени на сагласан предлог странака на које извођење доказа није било примедби од стране странака у поступку, па је слободном оценом свих изведених доказа појединачно и у међусобној вези и у вези са одбраном окривљеног АА утврдио следеће чињенично стање:

Окривљени АА је живео у породичној заједници са сада покојним оштећенима родитељима односно мајком АД и оцем АС првобитно су живели на адреси у Панчеву у ул. на којој окривљени АА још увек има пријављено пребивалиште али су се две године уназад у односу на критични догађај преселили и живели на адреси у Панчеву у ул. у стану . Одрастао је у комплетној примарној породици у којој је старији од двоје деце, има брата који је млађи од њега осам година односно сведок АВ који студира у Новом Саду где је и био у време критичног догађаја. Психички статус окривљеног АА се огледа у његовој уредној спољашности, психомоторној напетости, осиромашеног мимичног израза, свестан и исправно оријентисан у свим правцима психијатријског испитивања, са којим се вербални контакт лако успоставља, одржава се подпитањима и не продубљује се, затим пажњу правилно усмерава и одржава на одређеним садржајима, функције памћења су му очуване, мада му је мисаони ток формално успорен, осиромашен, конкретног типа, док у садржају мишљења код окривљеног се актуелно не региструју психопатолошки садржаји али су регистроване сумануте идеје односа и персекуције, сем тога интелектуални капацитети код окривљеног се крећу у границама просека а основно расположење је истог је субдепресивно, код кога је евидентирана оскудна емоционална експресија и немогућност усклађивања емоционалног одговора садржајима о којима говори, такође вољно-нагонски динамизми су у целисти редуковани а који се огледају у инсомнији, социјалној изолацији, губитку спонтаности и интересовања, код кога је функционисање у реалитету редуковано у сваком погледу. Такође окривљени је по психичком статусу особа која има делимичан увид у своја унутрашња непријатна збивања, замагљује објективно измењену личност у психотичном смислу, што је и допринела очуваност интелектуалних потенцијала који се крећу у границама просека, са релативно очуваном надградњом и генералном интелектуалном заинтересованошћу, укључујући да му је мишљење без актуелних психотичних елемената у садржају, док на постављена питања о тим садржајима поседује свест о њиховом ранијем присуству али су мнестичке способности благо снижене и у склопу су целокупне успорености. У

сваком случају профил личности окривљеног се огледа у његовој повишеној емоционалној напетости са повременим депресивним моментима, код кога психотични садржаји се не евидентирају или су пак замагљени експонирањем депресивности. с тим што профил личности окривљеног карактерише да су редуковани социјални контакти иако постоји заинтересованост за интерперсонално учешће, укључујући да је код окривљеног изражено стање емоционалне лабилности и недефинисаних страхова, типа слободно лебдеће анксиозности, такође да користи избегавајуће понашање и тенденцију ка социјалној изолацији, мада суицидне мисли окривљени негира, али код истога у тренуцима снижења вољног-нагонских динамизама је присутна појава истих, такође је присутна и латентна склоност ка отвореном агресивном реаговању. У том смислу је психолошки профил окривљеног у основи опредељен као личност просечних интелектуалних способности, актуелно повишене емоционалне напетости у основи које лежи психотични ниво организације, без актуелно наглашене психотичне симптоматологије. Иако је окривљени одрастао и развијао се у комплетној и примарној породици, стекао високо образовање и конкретно животно искуство, код њега следе поремећаји у протеклом периоду у психичком функционисању, такође психијатријска лечења, између осталог и у Специјалној болници за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“, кога је због поремећаја у психичком функционисању и потребе за психијатријским лечењем током хоспитализације у Специјалној болници за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ у 2005. години односно у временском периоду од 28.09.2005. до 21.10.2005. године лечила специјалиста неуропсихијатрије која је била у то време запослена на „К“ одељењу поменуте здравствене установе сведокиња АГ, која је потом на захтев сада покојних оштећених родитеља окривљеног АА, повремено приватно контролисала стање психичког здравља окривљеног који је код поменуте сведокиње долазио на контролу у присуству својих родитеља односно сада покојних оштећених и која контрола је обављана на месец дана, шест недеља, неки пут и на два месеца. Током хоспитализације у Специјалној болници за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ окривљени АА је лечен у овој установи у поменутом временском периоду од 28.09.2005. године до 21.01.2005. године са историјом болести М 68512, дијагноза Ф 60.3 са психот.декомпензацијом, након болничког лечења био је једном на контролом прегледу у диспанзеру исте установе и том приликом је контролини преглед био добровољан када су му преписани лекови у виду терапије „методен“, „литиум“, „лепанекс“, „лоразепам“, које лекове је окривљени узимао под контролом родитеља али је имао отпор према истима. По препоруци сведокиње Др АГ која је пратила стање његовог здравља од терапије је узима и лек „кароапин“, мада је наставио за узимањем лекова у виду прописане терапије „лепанекс“ и „методен“ која му је била преписана још у поменутој неуропсихијатријској здравственој установи. Последњи пут је дошао на контролу код сведокиње Др АГ крајем јануара односно почетком фебруара 2010. године у пратњи свога оца односно сада покојног оштећеног АС, док је мајка окривљеног односно сада покојна оштећена АД обавила телефонски разговор у више наврата са сведокињом Др АГ пре критичног догађаја а коју сведокињу је последњи пут позвала телефоном у петак поподне односно дана 26.03.2010. године који је био дан пре критичног догађаја 27.03.2010. године, када је сада покојна оштећена истој сведокињи указала да се њен син односно овде окривљени АА ужасно променио, да се крвнички посвађао са својим оцем односно сада покојним оштећеним АС и да се у потпуности изоловао у односу на родитеље. Овакав вид поремећаја у психичком функционисању окривљеног су резултат његове душевне болести с обзиром да окривљени болује од врсте параноидне шизофреније код које душевне болести основни психопатолошки супстрат чине испади

у функцији перцепције, мишљења, емоција, воље и нагона. затим у садржају мишљења присутне су бизарне, параноидно структурисане сумануте идеје односа, утицаја и персекуције што подразумева да окривљени на болестан начин тумачи и објашњава реалитетна догађања и понашања особа из своје околине, посебно у конкретној кривичној ствари када се ради о догађању и понашању његових сада покојних родитеља. Такође и на емоционом плану код окривљеног је присутна афективна нивелација, уз повремени феномен идеоафективне дисоцијације што подразумева да окривљени није у могућности да усклади своја емоционална реаговања са реалитетним збивањима, док су му вољно-нагонски динамизми измењени у смислу редукције социјалних контаката, тако да душевно стање здравља окривљеног због његове душевне болести врсте параноидне шизофреније се манифестовало под импулсима те болести и у стању психотичне анксиозности, са којих разлога је окривљени АА

дана 27.03.2010. године у временском периоду од 05,00 часова до 06.30 часова био у стању неурачунљивости када је његова способност схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима била искључена услед душевне болести – врсте параноидне шизофреније тако што је у стану који се налази у Панчеву у ул. на трећем спрату у ком је живео у породичној заједници са својим сада покојним родитељима АС и АД, након краће расправе са родитељима исте лишио живота на тај начин што је задао више удараца кухињским ножем, дужине сечива 18 цм и то по телу оштећених сада покојних родитеља, наневши критичном приликом својим родитељима тешке и по живот опасне телесне повреде и то сада покојном оштећеном АС у виду вишеструких убодних рана на врату, услед чега је дошло до пресецања унутрашње каротидне артерије и југуларне вене што је условило да услед искрварења наступи смрт код поменутог сада покојног оштећеног, док је сада покојној оштећеној односно својој мајци АД задао ножем више убодно – резних рана на телу, посебно је нанео повреде великих крвних судова на левој бочној страни врата и то каротидне артерије и југуларне вене услед чега је дошло до искрварења и смртног исхода код сада покојне оштећене АД. Наиме, искрварење је последице истицања крви из вишеструких убодних рана на врату сада покојног оштећеног АС које су нанете заживотно, вишеструким дејством врха и оштрице механичког повредног оруђа – ножа, са којих разлога је смрт АС насилна и наступила је услед искрварења, при том је окривљени АА нанео најмање десетак удараца ножем свом сада покојном оштећеном оцу АС и то у највећем делу у положају лицем у лице, између сада покојног оштећеног и окривљеног који му је наносио повреде, дакле сада покојном оштећеном АС су од стране његовог сина односно овде окривљеног АА нанете вишеструке убодне и резне ране које доминирају као повреде у пределу главе сада покојног оштећеног, док једна повреда у пределу једне шаке (на дланеном делу средњих чанака трећег-петог прста) које се огледају у површним секотинама указује да је сада покојни оштећени АС у једној фази сукоба покушао да се одбрани од окривљеног и да је на тај начин истурио руку и ухватио сечиво ножа, у сваком случају све повреде су сада покојном оштећеном АС нанете у врло кратком временском периоду, док су повреде код сада покојног оштећеног на ребрима обострано али нешто интензивније са леве стране у виду вишеструких прелома нанете након његове смрти. Такође је окривљени АА и својој сада покојној мајци АД нанео многоструке убодне и делом резне ране где доминирају повреде у пределу главе мада постоји и једна убодна рана на левој и десној половини грудног коша као и постојање једне убодне ране у пределу трбуха, затим поред поменутих повреда нанете су и површне ране типа секотине на рукама сада покојне оштећене, такође и повреда кроз средишњи део леве

надлактнице као прободина кроз њен читав обим, са којих разлога према оваквом распореду повреда које је окривљени нанео својој сада покојној мајци говори да се критични догађај одиграо у више фаза и да је сада покојна AD у једном делу догађаја пружала отпор истурајући руке испред себе или пак хватајући нож као повредно оруђе у намери да се одбрани од повреде, али да истој није успело јер је окривљени AA сада покојној AD односно својој мајци нанео и повреде на левој бочној страни врата где је на описани начин повредио велике крвне судове сада покојне оштећене, укључујући и друге повреде, којом приликом је окривљени поменуте повреде својој мајци нанео са најмање петнаестак убода оштрицом снажно замахнутог механичког повредног оруђа – ножа што је условило да дође до искрварења као последици истицања крви из вишеструких описаних убодних и резних рана на телу сада покојне AD што је и довело до смртног исхода код именоване. Након што је лишио живота своје родитеље, окривљени AA је отишао до купатила стана где се опрао и пресвукао, потом изашао из стана и дошао до просторија Полицијске управе Панчево где је пријавио критични догађај да је наводно дошло до туче између његових родитеља из ког разлога је патрола полиције одмах изашла на лице места односно отишли до стана у Панчеву у ул.

стан где су пронађена беживотна тела сада покојних родитеља окривљеног односно AC и AD након чега је позван и дежурни истражни судија који је обавио увиђај.

Окривљени AA је ово кривично дело извршио у стању у ком није могао да схвати значај свога дела нити да управља својим поступцима услед душевне болести – врсте параноидне шизофреније и који спада у категорију душевно болесних лица код кога су испољени испади функција перцепције, мишљења, емоција, воље и нагона, такође у садржају мишљења присутне су бизарне, параноидне структурисане сумануте идеје односа, утицаја и персекуције, што подразумева да окривљени због своје душевне болести на болестан начин тумачи и објашњава реалитетна догађања и понашања особа из своје околине јер је и предметно кривично дело на штету својих родитеља управо извршио под импулсима и садржајима описане душевне болести и у стању психотичне анксиозности, с обзиром да је код окривљеног присутна и афективна нивелација на емоционалном плану, уз повремени феномен идеоафективне дисоцијације што значи да није у могућности да усклади своје емоционална реаговања са реалним збивањима уједно да су му вољно-нагонски динамизми измењени у смислу редукације социјалних контаката, уз чињеницу да је у питању душевно обољење код окривљеног које и убудуће представља озбиљну опасност да почини слично или теже кривично дело те му је неопходно лечење ради отклањања те опасности односно обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи јер се само на тај начин може отклонити опасност да окривљени почини слично или теже кривично дело по околину.

Овакво чињенично стање суд је утврдио слободном оценом свих изведених доказа које је ценио појединачно и у међусобној повезаности и у повезаности са одбраном окривљеног.

Одлучна чињеница која се односи на личност окривљеног суд је утврдио на основу његовог казивања, такође и на основу исказа саслушаних сведока и то брата окривљеног односно сведока AB, делом из исказа сведокиње AI, затим из исказа сведока AJ исказа сведокиње Др AG која је лечила и пратила ток болести окривљеног AA који су у међусобној сагласности, садрже наведене чињенице, на исте није било примедби од стране странака у поступку, при том је овај суд имао у виду и извод из

казнене евиденције за окривљеног АА издат од ПУ Панчеву КУ.бр.397/10 од 29.03.2010. године у погледу његове раније осуђиваности од стране Општинског суда Београда пресудом К.бр.1015/02 од 12.05.2005. године због извршења кривичног дела из чл.233 ст.3 у вези ст.1 КЗ РС све у смислу чл.24 ОКЗ за које кривично дело му је наведеном пресудом изречена условна осуда као мера упозорења казном затвора у трајању од 6 месеци и временом проверавања од 2 године са датумом услова од 12.05.2007. године, који писмени доказ је ценио као јавну исправу неспорне садржине.

Одлучна чињеница да су код окривљеног постојали поремећаји у психичком функционисању, затим да се подвргнуо психијатријском лечењу, укључујући да је био и хоспитализован током 2005. године у Специјалној болници за психијатрије болести „Др Лаза Лазаревић“ у Београду, да му је прописана терапија у виду „методена“, „литијума“, „лепанекса“, „лоразепама“, произилази како делом из одбране окривљеног, тако и из исказа саслушане сведокиње Др АГ неуропсихијатра која је радила у поменутој здравственој установи као специјалиста неуропсихијатрије запослена на „К“ одељењу исте болнице, која сведокиња се детаљно изјашњавала на који начин је пратила ток болести окривљеног АА и то на захтев његових сада покојних родитеља, а коју битну чињеницу је суд утврдио и на основу дописа односно извештаја Специјалне болнице за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ из Београда под бројем 1356 од 14.04.2010.године из ког произилазе да је окривљени АА лечен у овој здравственој установи и да је хоспитализован у временском периоду од 28.09.2005. године до 21.10.2005. године са историјом болести М.бр.68512, дијагноза Ф60.3 са психот.декомпензацијом, да је једном долазио добровољно на контролни преглед у ту установу и да му је преписана наведена терапија у виду поменутих лекова („методен“, „литиум“, „лепонекс“, „лоразепам“) укључујући да је уз наведени допис иста здравствена установа доставила и фотокопију отпусне листе са епикризом на име окривљеног, налаз и мишљење психолога у фотокопији специјалисте клиничке психологије АЛ, извештај специјалисте исте здравствене установе од 17.10.2007. године, извештај специјалисте од 28.02.2006. године, извештај специјалисте исте установе од 13.01.2005. године, извештај специјалисте исте здравствене установе од 17.10.2007. године, извештај специјалисте од 15.03.2006. године, извештај специјалисте од 17.07.2006. године, извештај специјалисте исте установе од 25.10.2006. године, сви извештаји у фотокопији, а који докази вербалне и материјалне природе су у међусобној сагласности, такође су и у складу са оним што указује у својој одбрани окривљени АА који садрже наведену чињеницу у погледу поремећаја у психичком функционисању окривљеног и његовог психијатријског лечења, а на које извођење доказа није било примедби од стране странака у поступку, са којих разлога је суд нашао да су исте неспорне. Ово тим пре када се има у виду и исказ саслушаног сведока односно брата окривљеног АВ који је детаљно навео у свом исказу да је његов брат имао проблема са стањем душевног здравља, да му се здравствено стање у том правцу погоршало неких 7 или 8 година уназад у односу на критични догађај, да је до погоршања здравља његовог брата огледао у том да је почео да заборавља ствари, да губи концентрацију, да говорио о неким теоријама завере Немаца или Енглеза и томе слично, да је говорио да ће га ујак отровати, проценивши овакво понашање свога брата односно овде окривљеног АА као класичну параноју, затим исти сведок – оштећени објашњава да му је брат умишљао да им је мама наводно хрватица и да је због тога имао проблема са родитељима, да су родитељи сматрали да је неопходно да се све то сакрије од блиских сродника, да о томе нису никоме причали, а са којих разлога

је исправа окривљени АА приватно лечен код неког неуропсихијатра у Београду а потом одведен у здравствену установу „Лаза Лазаревић“ у Београду, да је у тој здравственој установи провео две или три недеље на лечењу, када је сведокиња Др АГ његовом брату преписала одређену терапију коју је наставио да користи након што је изашао из поменуте болнице, затим исти сведок је такође указао да му је познато било да је повремено мењана терапија његовом брату након изласка из болнице, да је барем једном месечно ишао на контроле али да је основна терапија његовог брата била „методен“ и „лепонекс“, сем тога из исказа истог сведока – оштећеног произилази да му је познато да је окривљени имао одређен сукоб са родитељима јер му је сметало што су га контролисали, да му је сметало што су га тестирали на дроге, да није могао да нађе девојку, али су учинили све да му пронађу посао из ког разлога су га и запослили на бензинској станици „ „ али по казивању овог сведока и ту се показало да постоји проблема око стања душевног здравља његовог брата јер је и на послу заборављао ствари, није могао држати концентрацију нити пак извршавати радне обавезе јер их је делимично заборављао. Затим, из исказа истог сведока – оштећеног АВ произилази да му је познато да је његов брат волео да попије по једно или два пива иако је користио лекове, иако нема сазнања да исти (окривљени) користи опојне дроге у последње време али да зна да је то чинио када је био у гимназији када је користио марихуану, мада је исти сведок – оштећени јасно указао да има сазнања да је његов брат повремено избегавао да користи терапије и да су због тога имали проблема годинама, да је у одређеним временским интервалима једноставно бацао терапију поготово када је покушавао да нађе девојку, али у сваком случају уколико га родитељи не подсети да узме своју терапију да је заборављао да то чини и да никада није узео терапију а да претходно није био упозорен да треба да узме терапију, да је уочио одређене промене у понашању свог брата односно окривљеног АА када га је у последњих недељу дана покушавао позвати телефоном и да се окривљени без икаквих разлога није јављао, да су му у разговору родитељи објаснили да је АА „скроз пукао“, што је у погледу наведеног указала у свом исказу и саслушана сведокиња АГ , специјалиста неуропсихијатрије која је била упозната са психијатријским лечењем окривљеног, такође код које су сада покојни родитељи окривљеног овога водили на редовне контроле, с тим што је значајан део исказа ове сведокиње да се са мајком окривљеног односно сада покојном АД чула дан пре критичног догађаја и да је иста тада позвала (у петак поподне-дана 26.03.2010. године) када је била веома забринута и када јој је сада покојна АД рекла да се окривљени АА ужасно променио, да је том приликом причала да се АА крвнички посвађао са својим оцем, да је пре тога био мрзовољан и да се од тада изоловао од својих родитеља и није желео да контактира са њима, да није хтео чак ни да једе нити пак да изађе из собе, да је проводио време на компјутеру из ког разлога је и замолила том приликом ову сведокињу како би следећег дана односно 27.03.2010. године отишао на разговор код поменуте сведокиње, затим да је иста сведокиња обавила разговор са окривљеним АА након тога и питала га да дође до ње ради разговора али да је то окривљени одбио навевши разлог да је уморан, да има безначајних послова које обавља на свом радном месту и да жели да се током викенда одмори, који разговор је након тога ова сведокиња пренела сада покојној АД која је остала при томе да је веома забринута за понашање свога сина управо због поменуте свађе са сада покојним АС . Даље, из исказа исте сведокиње произилази да се распитивала код сада покојне АД да ли окривљени редовно користи терапију и да јој је АД тада одговорила да користи терапију, да би одмах након тог разговора поново позвала ову сведокињу и то након 15-20 минута када јој је рекла да су затекли она и њен супруг односно сада покојни

AA, бачену једну већу количину лекова коју користи AA и да су тада прокоментарисали да су у питању AA лекови и закључили да не узима терапију да би ова сведокиња следећег дана покушала да ступи у контакт са окривљеним телефоном али у томе није успела да би у понедељак или уторак била позвана од стране сведока – оштећеног АВ, иначе брата окривљеног, који је уплаканим гласом рекао да је изгледа AA убио њихове родитеље, што је за ову сведокињу представљало изненађење, шок јер до тада Бранко није показивао знакове агресије. Дакле, из исказа наведених сведока, узимајући у обзир и онај део одбране окривљеног којом је указао да не зна шта је стварност а шта халуцинација, да има прекид филма, да се не сећа одређених детаља а одређених детаља се сећа у вези критичног догађаја довољно говори о стању душевног здравља окривљеног, уједно је при том овај суд имао у виду и исказ саслушаног сведока АЈ који се у свом исказу изјашњавао у погледу сличних околности у вези испуњавања радних обавеза од стране окривљеног на бензинској станици „ „ на којој ради овај сведок, што је суд довео у везу и са горе наведеном медицинском документацијом о неуропсихијатријском лечењу окривљеног а посебно са налазом и мишљењем комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду од 01.06.2010. године из ког налаза и мишљења произилазе како подаци о личности окривљеног и његовом раном развоју, тако и подаци и резултати у погледу спроведених испитивања у вези психолошког профила окривљеног и анализе његовог душевног стања здравља у време извршења кривичног дела. Самим тим је овај суд наведене доказе оценио истинитим, међусобно сагласним, садрже наведене чињенице, на исте није било примедби од стране странака у поступку, узимајући у обзир да је налаз и мишљење Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду обављен од стране вештака који су се упознали са списима предмета, обавили потребан неуропсихијатријски преглед и психолошко испитивање окривљеног, сва потребна испитивања, уједно и разговор са окривљеним о околностима које су од значаја за давање наведених мишљења а потом обрадили личну анамнезу окривљеног, породичну анамнезу и изнели резултате психолошког и психијатријског прегледа и испитивања окривљеног, дајући јасну и логичну анализу случаја и мишљења, а за изнети закључак прецизна и довољна објашњења која су логична и јасна које је суд у потпуности прихватио, а која Комисија вештака је дала децидан налаз са мишљењем да резултати спроведених испитивања указују да је окривљени особа просечних интелектуалних способности која болује од душевне болести и врсте параноидне шизофреније, да су код истог због душевне болести присутни испади функција перцепције, мишљења, емоција, воље и нагона и да су у садржају мишљења присутне бизарне, параноидно структурисане сумануте идеје односа, утицаја и персекуције и да исти на болестан начин тумачи и објашњава реалитетна догађања и понашања особа из своје околине што значи и када се ради о понашању његових родитеља, подсећања рада о чему се детаљно изјашњавао и његов рођени брат. Истим налазом и мишљењем је, такође, стручно објашњено да је код окривљеног на емоционалном плану констатована афективна нивелација уз повремени феномен идеоафективне дисоцијације што подразумева да исти није у могућности да усклади своја емоционална реаговања са реалитетним збивањима, док су вољно-нагонски динамизми измењени у смислу редукције социјалних контаката и да је због душевног стања здравља окривљеног односно његове душевне болести врсте параноидне шизофреније, предметно кривично дело на штету сада покојних родитеља учинио управо под импулсима и садржаја те душевне болести и у стању психотичне анксиозности из ког разлога је окривљени био неурачунљив јер су његове способности и схватање значаја дела као и могућности управљања поступцима биле искључене, уједно због тога да окривљени представља озбиљну опасност да почини слично или теже кривично дело са којих разлога је и предложено изрицање мере безбедности

обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи како би се та опасност отклонила. Код оваквог писменог налаза и мишљења Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду је остала и вештак Милана Станковић која је саслушана на записнику са главног претреса од 06.09.2010. године и која је у име поменутог комисије навела да у целисти остају код налаза и мишљења и закључака који су детаљно изнети у истом. Према томе наведене доказе суд је у потпуности прихватио јер садрже наведене чињенице и на који доказ у виду неуропсихијаријског и психолошког налаза и мишљења није било примедби од стране странака у поступку, наравно узимајући у обзир и ону медицинску документацију коју је доставила одбрана окривљеног, о чему је напред било речи. Овде ваља посебно указати на онај део исказа сведокиње Др АГ специјалисте неуропсихијатрије која је била упозната у погледу хоспитализације окривљеног и стања његовог душевног здравља с обзиром да је иста на записнику са главног претреса од 06.09.2010. године објаснила да је у питању хоспитализација 2005. године у Специјалној болници за неуропсихијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ у Београду када је окривљени током 2005. године био у истој, да се налазио кратко време на лечењу, добро се консолидовао, да је током пет година била у прилици да га добро упозна и да је за њу изненађење то што је учинио, јер није до тада испољавао ауто нити хетероагресивност, са којих разлога и изводи закључак да је окривљени поновно улетео у неку врсту декомпензације психотичког типа из ког разлога је извела закључак да је требао да настави са лечењем и то како медикаментозно али према ономе што може закључити да је код окривљеног у једном моменту дошло до погоршања здравственог стања који нису родитељи на време приметили и нису реаговали јер је ова сведокиња обавила разговор са сада покојном АД у петак односно дан пре критичног догађаја када јој је мајка окривљеног замолила да га позове телефоном, да овоме сугерише да дође на лечење и да је том приликом мајка окривљеног указала да је непријатељски расположен према родитељима, посебно према оцу, затим је иста сведокиња децидно поновно да јој је покојна АД навела у телефонском разговору да се у уторак односно пар дана пре критичног догађаја одиграла страшна свађа између окривљеног и његовог сада покојног оца, да је повод те свађе био излазак окривљеног и да је био бесан на оца због тога, затим да је поменута сведокиња приметила да је окривљени био јако мрзовољан у моменту када је са њим разговарала телефоном и да је обећао да ће доћи тек од недеље, али није прихватио разговоре о родитељима са овом сведокињом, с тим што је иста сведокиња нагласила да је сада покојна АД пренела у разговору овој сведокињи да је АА рекла уколико не дође у суботу на разговор код те сведокиње да ће морати поново у болницу „Лаза Лазаревић“, с тим што је иста сведокиња навела да је мајци рекла да осетљиво саопште окривљеном лечење у болници „Лаза Лазаревић“ јер би окривљени букнуо на помен те болнице, с обзиром да није прихватио да буде пацијент исте, што све довољно говори, да је и ова сведокиња закључила да је дошло до погоршања здравственог стања душевног здравља окривљеног, да је управо из тог разлога и позвала сада покојна АД како би се исто консолидовало, што довољно говори у прилог закључку овог суда у којој мери је поменути налаз и мишљење Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду јасан и логичан у вези неурачунљивости окривљеног и његове душевне болести - врсте параноидне шизофреније која је условила да изврши предметно кривично дело на штету својих покојних родитеља под импулсима и садржајима те душевне болести и у стању психотичне анксиозности.

Одлучне чињенице које се односе на начин, место и време извршења кривичног дела од стране окривљеног АА суд је утврдио на основу извештаја о криминалистичком техничком прегледу лица места ПУ Панчево УВ.бр.271/10 и

УВ.270/10, оба извештаја од 27.03.2010. године, затим из криминалистичко техничке фото документације у погледу извршене обдукције над покојном АД и над покојним АС сачињених од стране ПУ Панчево ОКП ГГ УВ бр.271/10 и УВ.бр.270/10 од 27.03.2010. године, записника о увиђају истражног судије Вишег суда Панчево КРИ.бр.63/10 од 27.03.2010. године, обдукционог записника у погледу извршене обдукције над сада покојним АС и у погледу обављене обдукције над сада покојном АД, ова обдукциона записника под КРИ.бр.63/10 од 27.03.2010. године, такође и на основу налаза и мишљења ДНК центра за генетику, укључујући криминалистичку фото техничку документацију ПУ Панчево ОКП под бр.УВ 266/09 од 27.03.2010. године и УВ.бр.287/10 од 31.03.2010.године, а које доказе је довео у везу са делом одбране окривљеног АА а посебно са исказима горе поменутог сведока – оштећеног АА и сведокиње специјалисте неуропсихијатрије АГ који су имали највише сазнања у погледу погоршања здравственог стања душевног здравља окривљеног, о чему је напред било речи, с тим што овај суд наведене доказе довео у везу и са исказом сведока комшије породице односно АН који је навео да га је тог јутра 27.03.2010. године пробудила страшна бука из стана који је долазио изнад његовог односно из стана породице, да је чуо галаму, вриску, повлачење намештаја по подовима, звукове као да су бацане столице и да се из тог разлога пробудио, да је чуо у моменту док се налазио у кухињи свог стана да се нешто страшно дешавало и да је након тога одједном све утихнуло али да је био потпуно сигуран да је чуо глас АА и да је непосредно пре него што је утихнуло чуо да је овај крикнуо или вриснуо и након тога се све смирило, уједно да је исти сведок објаснио да АА родитељи нису имали међусобних проблема али да је чуо да имају породични проодем у погледу чудног понашања окривљеног АА да се овај повукао из друштва, да је био мало чудан, чак и да је чуо да је окривљени имао проблема са употребом наркотика, да је био у прилици да га види да у сред лета на 35 степени изађе обучен у џемперу са капуљачом на глави, да се нешто шуња око зграде, иако овај сведок није имао сазнања да се окривљени неуропсихијатријски лечио, међутим да је то чуо у граду, што значи да по оцени овог суда наведени докази вербалне и материјалне природе довољно говоре у прилог чињеничног закључка овог суда да управо окривљени АА у стању неурачунљивости лишио живота своје сада покојне родитеље због душевне болести – врсте параноидне шизофреније и да је то учинио након краће расправе са истима када је својим родитељима АС и АД задао више удараца кухињским ножем дужине сечива 18 цм који је пронађен на лицу места приликом увиђаја, затим да је по телу својих родитеља нанео том приликом тешке и по живот опасне телесне повреде тако што је сада покојном оцу АС нанео вишеструке убодне ране у пределу врата после чега је дошло до пресецања унутрашње каротидне артерије и југуларне вене, с тим у вези и искрварења и насилне смрти усред искрвављења а како то произлази из обдукционог записника за сада покојног АС а такође и из налаза и мишљења вештака медицинске струке Др Љубише Божића који је дао детаљно објашњење како у погледу врсте, тежине и локације, тако и у погледу бројности нанетих телесних повреде сада покојном оштећеном, уједно стручно објаснивши и усмено на записнику са главног претреса од 06.09.2010. године да повреде које су нанете сада покојном АС доминирају у пределу главе осим једне повреде у пределу једне шаке која је одбрамбене природе, док није утврђено постојање повреде на другим регијама тела споља и да су повреде у виду убодних и резних рана нанете врло снажним дејством врха и оштрице механичког повредног оруђа односно ножа а једна од повреда има и два убодна канала односно да је прво нанета једна повреда а потом убодни канал потом нож који је повучен према

споља па поново потиснут према унутра, такође објаснивши да је у склопу повреда у пределу врата код сада покојног оштећеног дошло до пресецања великих крвних судова обострано, што је условило да са крварењем из других повреда дође до наступања смртог исхода управо услед искрварења, затим да локација нанетих повреда опредељује да су исте сада покојном АС нанете у врло кратком временском периоду и да је у једној фази сукоба сада покојни оштећени покушао да се одбрани тиме што је истурио руку или пак ухватио сечиво ножа, затим да се на основу броја повреда које су нанете сада покојном оштећеном и утврђује да су нанете са најмање десетак удараца и у највећем делу у положају лицем у лице, што значи да је у том положају окривљени наносио повреде свом оцу критичном приликом, да би потом нанео свом оцу повреде након смрти истог и оне које су утврђене приликом обдукције а ради се о повредама у виду постојања вишеструких прелома на ребрима обострано, нешто интензивније са леве стране, јер из обдукционог записника и истог усменог налаза и мишљења поменутог вештака медицинске струке јасно произилази да код прелома ребара није било крвних подлива из ког разлога се и закључује да су преломи ребара нанети након смрти сада покојног АС. Такође и одлучну чињеницу у погледу узрока смрти сада покојне оштећене АД, иначе мајке окривљеног АА суд је утврдио на основу обдукционог записника вештака судске медицине Божић Др Љубише од 27.03.2010. године, узимајући у обзир и поменути усмени налаз и мишљење истог вештака са главног претреса. И у овом обдукционом записнику исти вештак је дао мишљење да је смрт АД насилна и наступила услед искрварења које је последица истицања крви из вишеструких убодних и резних рана на телу, посебно из повреда великих крвних судова на левој бочној страни врата, које су као и остале ране нанете заживотно врхом и оштрицом снажно замахнутом механичког повредног оруђа односно ножем, сем тога исти вештак је детаљно дао стручно образложење на записнику са главног претреса од 06.08.2010.године, да је приликом обдукције на телу сада покојне АД утврђено постојање многоструких убодних и делом резних рана, такође да доминирају повреде у пределу главе, али да је утврђено и постојање једне убодне ране на левој и десној половини грудног коша као и постојање једне убодне ране у пределу трбуха, затим да је поред наведених повреда утврђено постојање повреда на рукама у виду површних рана типа секотине, такође и рана кроз средишњи део леве надлактице која представља у ствари прободину кроз њен читав обим, при том је значајно да је у питању распоред повреда који одговара вишефазности самог догађаја односно да је сада покојна АД у једном делу догађаја пружала отпор на начин да је руке истурала испред себе или хватала повредно оруђе односно нож у намери да се одбрани од повреда које су према налазу и мишљењу поменутог вештака именованој нанете са најмање петнаестак убода. Оба обдукциона записника за АС и АД садрже и мишљење да у узетој лешној крви није утврђено присуство алкохола, што уосталом произилази и из извештаја Завода за здравствену заштиту радника МУП-а РС под бр.478 за покојну АД и под бр.477 за покојног АС, оба извештаја од 31.03.2010. године, којим извештајима је применом ензиматске АБХ методе утврђено да у узорку крви са обдукције покојне АД нема алкохола, такође и у узорку крви са обдукције АС нема алкохола. Самим тим суд нема разлога да посумња у веродостојност и стручност поменутих доказа, при том странке у поступку на исти нису имале примедбе. Коначно, у погледу обављене обдукције над покојном АД и над покојним АС, довољно говори и криминалистичко техничка фотодокументација УВ.бр.271/10 од 27.03.2010.године ПУ Панчево и УВ.бр.270/10 од 27.03.2010. године сачињена од стране од ПУ Панчево – ОКП-КТ, у којој фотодокументацији су јасне фотографије општег изгледа покојних АД

и АС затим из трагова крви на нози покојне АД (фотографија 3 фотодокументације сачињене у погледу обдукције над покојном АД), док на фотографијама 9,10,11,12,13,14 и 15 (фотодокументације обављене обдукције над покојном АД) видљиво је какав је изглед повреда сада покојна АД задобила, такође и када се ради о криминалистичкој фотодокументацији за сада покојног АС да је поред општег изгледа сада покојног АС, видљиво на фотографији 3 исте фотодокументације изглед главе покојног АС, затим на фотографији 5,6,7,8,9,10,11 и 12, видљиви су изгледи повреда на врату покојног АС, доње усне сада покојног АС, изглед повреда на руци покојног оштећеног (фотографија 10), а посебно фотографија 12 исте фотодокументације која јасно показује изглед исеченог душника покојног АС, који доказ је оцењен у склопу наведених доказа и који, такође, садржи наведене одлучне чињенице у погледу узрока смрти сада покојних оштећених.

Даље, у склопу горе наведених доказа, приликом утврђења наведених одлучних чињеница суд је имао у виду и налаз и мишљење ДНК Центра за генетику која установа је путем сталног судског вештака за биолошка вештачења и ДНК вештачења Др Бојане Панић и путем Др Ане Бањац Чанак, дипломираног биохемичара и сталног судског вештака за биолошка вештачења и ДНК вештачења, дали налаз и мишљење у погледу утврђивања ДНК профила биолошких трагова са ножева пронађених на лицу места и њихово упоређење са ДНК профилима неспорних узорака покојних оштећених АС и АД и окривљеног АА из Панчева и из ког налаза и мишљења произилази да је донор биолошког трага АД на дршци ножа означеног као трага 9 криминалистичке техничке документације УВ.бр.266/09 од 27.03.2010. године са извештајем о криминалистичком – техничком прегледу лица места а који кухињски нож је са црном дршком затечен приликом обављања увиђаја на поду кухиње са десне стране трпезаријског стола гледано из правца улаза у кухињу испод столице и који је изузет са лица места. Такође и када се ради о трагу 9 у погледу трага крви са врха сечива ножа који траг је означен као лабораторијска ознака 10.318.2. јер су исти вештачи у поменутом налазу и мишљењу навели да су утврдили да је АД доминантни донор у мешаном ДНК профилу најмање две особе утврђене из трага крви са врха сечива ножа, што значи да је управо тим ножем сада покојна АД лишена живота. Сем тога и када се ради о сада покојном АС исти је доминантни донор у мешаним ДНК профилима најмање две особе утврђеним из биолошког трага са дршке ножа а исто тако и када се ради о трагу крви са сечива ножа, што значи да је и сада покојни АС лишен живота управо ножем као средством које је употребио окривљени АА када је нанео вишеструке повреде својим родитељима. Дакле, овде се ради само о једном од доказа које је суд имао у виду у склопу горе наведених материјалних и вербалних доказа и који је у том контексту и оцењен, веродостојним тим пре што су трагови крви на сечивима ножа који су пронађени на лице места они трагови који су изузети и поменути ДНК вештачењем утврђено да су доминантни донори у мешаном ДНК профилу најмање две особе сада покојне АД у погледу ножа који је изузет са лица места како траг 9 док се сада покојни АС у погледу ножа који је изузет са лица места означен као траг 10. И у погледу овог доказа странке нису имале примедби током поступка, са којих разлога је суд исти и ценио у склопу свих изведених доказа, нашавши да се и тим доказом утврђује битна чињеница на који начин су сада покојни оштећени лишени живота.

Даље, у погледу битне чињенице где је извршено кривично дело односно место извршења истог, такође и начина извршења кривичног дела, суд је утврдио и на основу записника о увиђају истражног судије Вишег суда Панчево КРИ.бр.63/10 од 27.03.2010. године, укључујући и криминалистичко-техничку документацију са извештајем о криминалистичком-техничком прегледу лица места сачињен од стране ПУ Панчево Одељења криминалистичке полиције, Одсек криминалистике и ПД технике под бр.УВ.266/09 од 27.03.2010. године, из којих доказа јасно произилази опис лица места са датумом извршења, посебно да су у стану _____ у ул. _____ у Панчеву пронађена безживотна тела брачног пара _____, да је лица места било обезбеђено и трагови очувани, да на плочицама у кухињи главом до испод трпезаријског стола на стомаку затечен мушки леш као траг број 7 (такође и фотографија поменуто криминалистичке фото документације) односно сада покојни _____ АС _____, да је поред сада покојног _____ АС _____ пронађен и кухињски нож, док десно од мушког леша затечен је женски леш који је означен као траг бр.6 односно тело сада покојне _____ АД _____ поред које је такође затечен нож са црном дршком који је означен као траг број 9 _____, да су оба леша како мушки тако и женски у локви коагулисане течности – крви, затим да прва соба која се налази до кухиње са трпезаријом је спаваћа соба у којој је са десне стране расправљен кревет на коме се налази мобилни телефон „нокиа“ – траг 15 и испод кревета нађена је једна табла са лековима са натписом „кардапин“ 200 милиграма с тим што је затечена само једна таблета од укупно 10 таблета, што је означено као траг број 13, уједно да се поред тога налази пар папирних марамица, у истој соби између кревета и компјутерског стола који се налази до прозора налази се траг црвене боје налик на крв који је означен као траг бр.14 и фотографисан поменутом криминалистичко-техничком фотодокументацијом, док у другој спаваћој соби су уредно сложене ствари и нема никаквих трагова а право из ходника се налази купатило и уласком у купатило са леве стране налази се ВЦ шоља где су видљиви трагови црвене боје поред _____ шоље – што је означено као траг бр.17 такође и фотографисано и истом криминалистичком фотодокументацијом, укључујући и да су у кади пронађени трагови црвене боје налик на крв – означен као траг бр.18, да су затечене у кади сиве мокре мушке гаће и магична крпа беле боје, али у купатило на лавабоу и _____ то на доњој страни на фиокама видљиви су трагови налик на крв, уједно да је у ходнику _____ испод огледала ближе предсобљу пронађен траг налик на крв који је означен као траг бр.12 с тим што се тај траг простире према купатилоу и на делу тепиха – стазе испред купатила такође је видљиви траг црвене боје налик на крв који је означен као траг бр.16, _____ што значи да је лице места детаљно прегледано и фиксирано фотографијама и скицом лица места у поменутој криминалистичкој фотодокументацији, посебно што су пронађена безживотна тела у коагулисаном крви сада покојних оштећених, док је окривљени _____ АА _____ пријавио критични догађај Полицијској управи Панчево као догађај где се одвија туча између његових родитеља, што значи супротно од онога што је пронађено на лицу места односно да је окривљени лишио живота своје родитеље и исте оставио као безживотно тела у стану у ком су живели у породичној заједници.

Коначно, суд је имао у виду одбрану окривљеног _____ АА _____ укључујући да је код истог утврђена процесна способност да учествује у поступку и да изнесе своју одбрану пред судом након обављеног разговора са вештацима _____ неуропсихијатријске струке како пред истражним судијом а потом и на главном претресу, нашавши да се не може прихватити верзија коју је понудио у својој одбрани окривљени јер сагласно горе наведеним доказима који говоре супротно од онога како је то навео у својој одбрани окривљени. Наиме, не може се прихватити верзија одбране окривљеног у којој је навео да се пробудио због свађе родитеља и да их је видео како су се боли ножевима у

кухињи, уз чињеницу да је окривљени објаснио низ нелогичних детаља а посебно је навео да након што је излазио из стана да није уочио родитеље и да тога не може да се сети већ да зна да је било крви по стану и да је била једна цезва на решоу пошто су били ставили да кувају кафу, такође је у својој одбрани навео да је наводни повод породичних проблема и свађа родитеља проистекао из тога што му је мајка из Хрватске а отац из Србије, што је све нелогично, беживотно и самим тим неприхватљиво. Приликом оцене одбране окривљеног суд је имао у виду да се ради о особи која је има поремећај у психичком функционисању са којих разлога је и психијатријски лечен, да је чак био и хоспитализован у неуропсихијатријској болници „Др Лаза Лазаревић“ у Београду због психичких проблема, да је потом на инсистирање родитеља био на контролне прегледе код специјалисте неуропсихијатрије односно сведокиње АГ која је потврдила да је окривљени код ње повремено долазио кући на контролу након што је била у прилици да га лечи у време када се окривљени налазио на „К“ одељењу поменутог Института за неуропсихијатрију „Лаза Лазаревић“ током 2005. године и која сведокиња, такође и сведок односно брат окривљеног, АВ су у својим исказима потврдили да је у суштини дошло до погоршања стања душевног здравља окривљеног АА и да се из тог разлога поменутој сведокињи као специјалисти неуропсихијатрије која је пратила ток болести окривљеног и обратила мајка окривљеног односно сада покојна АД која је обавила дан пре критичног догађаја разговор путем телефона са поменутом сведокињом, све у циљу да се побољша стање душевног здравља њеног сина, укључујући да је том приликом указала да се понашање окривљеног страшно променило, да је забринута, да је постојала страшна свађа између окривљеног и његовог оца, односно сада покојног АС која свађа се одиграла 3-4 дана пре критичног догађаја, што значи да наведени вербални докази говоре супротно од онога што је казивао окривљени у својој одбрани да је постојала свађа између његових родитеља. У сваком случају супротно одбрани окривљеног којом је инсистирао да да акценат на лошим односима између његових родитеља, произилази из исказа саслушаних сведока да су односи између брачног пара односно сада покојне АД и АС били добри, јер то потврђују и сведок- оштећени АВ, затим сведоци АЕ, сведок АН, коначно и сведокиња која је комшиница покојног брачног пара, АМ. Дакле, поменути сведоци су у својим исказима сагласно навели да су покојни брачни пар познавали као нормалне људе, изузетне људе, пријатне, културне и fine, тим пре што је њихов други односно млађи син, сведок-оштећени АВ у свом исказу истакао да се њихови родитељи нису никада међусобно тукли, да нису имали никакве непријатеље и да су углавном са свима имали добре и коректне односе, да су били брижни родитељи који су крили проблем породице у погледу болести окривљеног АА, што значи да не постоји ни један разлог да се брачни пар међусобно туку или пак избоду ножевима онако како је приказао у својој одбрани окривљени, нити пак постоји било који траг или индиција да је било ко други лишио живота покојне оштећене сем њиховог сина односно овде окривљеног АА, додуше окривљени је то учинио у неурачунљивом стању с обзиром, подсећања ради, да је налазом и мишљењем Комисије лекара Специјалне затворске болнице у Београду од 01.06.2010. године поуздано утврђено да окривљени болује од душевне болести врсте параноидне шизофреније и да је његово душевно стање здравља у време извршења кривичног дела било такво да се налазио под импулсима и садржајима поменуте душевне болести и у стање психотичне анксиозности, јер је очигледно критични догађај на штету сада покојних оштећених условио након краће свађе са окривљеним тако да окривљени није био способан да схвати значај дела уједно су му могућности управљања поступцима биле искључене

управо због његовог душевног здравља услед описане душевне болести – параноидне шизофреније што је условило и да почини предметно кривично дело на штету својих родитеља. Ово тим пре што је природа болести окривљеног односно параноидна шизофренија таква да он на болестан начин тумачи и објашњава реалитетна догађања и понашања особа из своје околине, поготово када се ради о родитељима који су показивали изузетну бригу али исти је то тумачио на бизаран, параноидно структурисан и суманути начин. па је у контексту тога нелогичност одбране окривљеног суд и ценио у наведеном правцу (особа која болује од врсте параноидне шизофреније и код које су у садржају мишљења присутне бизарне, параноидно структурисане сумануте идеје односа, утицаја и персекуције из ког разлога на болестан начин тумачи и објашњава догађања и понашања особа из своје околине односно када се ради о његовим сада покојним родитељима уз латентну склоност ка отвореном агресивном реаговању што је и условило да у неурачунљивом стању услед поменуте душевне болести и лиши живота своје сада покојне родитеље).

Суд је имао у виду криминалистичко техничку фотодокументацију ПУ Панчево бр.УВ.287/10 од 31.03.2010. године са службеном белешком ПУ Панчево Одељење криминалистичке полиције од 31.03.2010. године о извршеном прегледу возила марке „Рено лагуна“ рег.озн. _____ које возило је власништво сада покојног _____

АС _____, односно оца окривљеног _____ АА _____, а које возило је затечено на паркингу Полицијске управе Панчево у ул.Милоша Требињца недалеко од улаза у шалтер салу Полицијске управе Панчево и којим путничким возилом је окривљени дошао у Полицијску управу Панчево, а из којих доказа произилази да су пронађени трагови црвене боје налик на крв како на кључевима возила, тако и на ручици показивача правца возила, уједно и да је на унутрашњој страни управљача (волана) возила такође пронађени трагови црвене боје налик на крв који су изузети са лица места и који су фотографисани поменутом криминалистичком фотодокументацијом који доказ само говоре у правцу кретања окривљеног од момента када је напустио стан у ком је живео у породичној заједници заједно са својим покојним родитељима у ул. _____ у Панчеву и када је оставио беживотна тела родитеља и отишао поменути путничким возилом у Полицијску управу Панчеву, што значи да само додатно овим доказима се потврђују чињенични закључци овог суда и у том контексту је овај суд наведене доказе ценио тим пре што у погледу поменутих доказа није било примедби од стране странака у поступку. На исти начин суд је имао у виду _____ и извештај о криминалистичком-техничком прегледу лица места који је саставни део криминалистичке техничке фотодокументације УВ.бр.287/10 од 31.03.2010. године.

Такође је овај суд ценио и исказе саслушаних сведока – оштећеног _____ АВ _____, _____ АБ _____, _____ АН _____, _____ АИ _____, _____ АЈ _____, _____ АК _____ и сведокиње _____ АГ _____ (сведок у више наврата поменуто управо због тога што је специјалиста неуропсихијатрије и имала је делом увида у стање душевног здравља и болести окривљеног будући да га је лечила) који сведоци су се изјашњавали о ономе за шта су имали сазнања, без настојања да одређеним чињеницама дају другачији значај од онога које оне објективно имају, већ су искази ових сведока у битним цртама подударни поготово када се ради о односима између брачног пара _____ односно сада покојног _____ АС _____ и покојне _____ АД _____ и који су сведоци у својим исказима сагласно изнели битан детаљ да су брачни пар _____ живели у складним односима, што значи да је суд исказе ових сведока ценио у сваком погледу истинитим и веродостојним и који нису доведени у сумњу тим пре што странке у поступку нису имале примедбе у погледу исказа истих.

Такође је суд имао у виду и ценио извештај о резултатима токсиколошке-хемијске анализе ВМА центра за контролу тровања из Београда из ког извештаја произилази да су дати узорци крви и урина АА са захтевом да се изврши анализа на присуство алкохола и опијата и да су резултати токсиколошке хемијске анализе показале да није доказано присуство опијата морфинске структуре, бензодиазепина, кокаина, метамфетамин и канабиноида, такође да је токсиколошко – хемијском анализом применом методе гасне хроматологије (ГЦ) са пламено – јонизационим детектором (ФИД)- „head space“ (хед спејс) техником (БДМ18*) у узорцима крви није доказано присуство етанола и метанола, са назнаком да су коришћене Валидованове документоване методе ВДМ 18- одређивање концентрације етанола и метанола и ВДМ 36 – детекција средстава злоупотребе у урину- screening метода, што значи да у крви и урину окривљеног АА није пронађено присуство било каквих опијата а како произилази из поменутог извештаја и у том контексту је овај суд имао у виду наведени доказ и ценио у склопу свих доказа, нашавши да је исти веродостојан и као такав истинит а с тим у вези странке у погледу овог доказа, такође нису имале примедбе током поступка.

На исти начин је суд имао у виду и извештај лекара специјалисте ЗЦ „Јужни Банат“ Панчево број - ПБ/9371 од 27.03.2010.године из ког произилази да је окривљени прегледан у тој установи са констатацијом лекара неуропсихијатра да је окривљени напет, уморан, да се не сећа и не зна ко му је повредио родитеље, да је рекао да се сећа да су се свађали и да их је раздвајао и да га је неко површно убо ножем, којом приликом су окривљеном преписани лекови за смирење. Наиме, по оцени овог суда из тог доказа само произилази у каквом психичком стању се налазио окривљени након извршења кривичног дела, па је тај доказ у том контексту и оцењен.

Што се тиче службене белешке о криминалистичком техничко прегледу лица места Полицијске управе за град Београд УКП одељења за оперативну криминалистичку технику КТ.бр.100/5490/2010 од 12.04.2010. године овај доказ је цењен у контексту узимања букалног бриса од АА у циљу одређивања ДНК профила а који брис је био достављен ДНК Центру за генетику ради вештачења о чему је напред било речи, па је у том контексту ова службена белешка узета у обзир, без одлучног значаја за конкретно пресуђење.

Суд је имао у виду и записник о спољашњем прегледу АА који је обављен дана 27.03.2010.године и којим записником је од стране вештака медицинске струке Др Љубише Божића констатовано да је прегледом окривљеног утврђено да је лева шака окривљеног крвава, а да се на надлавној страни средњег чланка левог домалог прста налази косо положена рана типа секотине, дужине 12 мм која још увек на додир крвари, што значи да се ради о свежој површној секотини насталој током критичног догађаја којом приликом су сада покојни родитељи окривљеног очигледно покушавали да се одбране али им то није успело, док је окривљени задобио само лаку телесну повреду у виду поменуте површне секотине. Такође и када се ради о постојању 2 поља црвенила на десном рамену окривљеног које су повреде лаке телесне и настале контактом окривљеног са неким предметом у околини или пак ударцем неким предметом у тај предео рамена у моменту када је ножем задавао вишеструке ударце својим родитељима, јер се не сме изгубити из вида да се критични догађај одиграо унутар стана, у малом простору и у моменту када нема сумње сада покојни родитељи окривљеног нису очекивали да ће их њихов син, окривљени АА лишити живота, уз податак који је и сам окривљени навео да су ставили једну чезву да скувају кафу што значи са намером да исту и попију, дакле и наведено илуструје и довољно

потврђује чињенични закључак овог суда на који се начин и под којим околностима одиграо критични догађај. Другим речима значи да лаке телесне повреде окривљени није задобио у раздвајању родитеља, већ у моменту када је исте у стању неурачунљивости лишавао живота и када, по природи ствари и са становишта општеживотног расуђивања ниједан родитељ не очекује да ће га дете лишити живота, чак и у ситуацији, као што је у конкретној кривичној ствари случај, иако су суочени да се стање душевног здравља односно овде окривљеног у протекло време погоршало, при чему у том правцу нису као родитељи проценили у којој мери је њихов син односно окривљени опасан за околину, тим пре да је таква опасност била већа по сада покојне AD и AC, јер су живели у породичној заједници са окривљеним, уз чињеницу да је 3 – 4 дана пре критичног догађаја дошло и до жестоке свађе између покојног AC и окривљеног AA (што је у исказу потврдио брат окривљеног односно сведок AB и лекар окривљеног сведокиња AG), са којих разлога је суд наведени записник о прегледу окривљеног од стране вештака медицинске струке оценио у контексту свих доказа вербалне и материјалне природе, а посебно када се ради о исказима сведока – оштећеног AB и сведокиње (лекара окривљеног) AG, нашавши да се исти не доводи у сумњу. Такође, и у погледу овог доказа није било примедби од стране странака у поступку.

Суд је отклонио извођење доказа на сагласан предлог странака саслушањем сведока – оштећеног, иначе брата покојне AD, AF, будући да се не ради о сведоку који је очевитац критичног догађаја, уједно се користио својим законским правом да не сведочи, такође да је јасно на записнику пред истражним судијом КИ.бр.91/10 од 13.04.2010. године навео да нема посредних или непосредних сазнања у вези са догађајем нити је био у блиским односима са породицом своје сестре односно сада покојне AD, што значи да се не ради о доказу који је био одлучан за пресуђење из ког разлога и на сагласан предлог странака суд извођење истог отклонио.

Коначно, овде је значајно указати да је суд имао у виду део одбране окривљеног AA који се изјашњавао на околности да је живео у породичној заједници са својим родитељима и да је испрва живео на адреси у Панчеву у ул. а да се у задње три године преселио са родитељима у ул. у Панчеву, такође да има млађег брата који у задње три године живи у Новом Саду будући да тамо студира и да повремено долази у стан у ул. узимајући у обзир и да је окривљени у својој одбрани навео да критичном приликом када је напуштао стан својих сада покојних родитеља никога није било у стану, што довољно даје основа за закључак да је окривљени управо учинилац кривичног дела на штету сада покојног брачног пара односно његових родитеља. С тим у вези суд је наведено ценио веродостојним у одбрани окривљеног у погледу наведених детаља јер се то поклапа и са исказом његовог брата односно сведока – оштећеног AB који је потврдио да том приликом није био у Панчеву и да је покушавао да ступи у контакт са својим братом с обзиром да му је мајка дала податак путем телефона да се брат посвађао са оцем неколико дана пре критичног догађаја, да је последњих недеља дана покушавао да ступи у контакт са окривљеним односно својим братом путем телефона али да је овај избегавао да се јави без разлога док су му родитељи рекли да је окривљени AA „скроз пукао“, што све посебно расветљава сам критични догађај и околности под којима се исти одиграо. И овај сведок- оштећени, о чему је напред било речи, је јасно навео у свом исказу да њихови родитељи нису имали међусобних проблема, нарочито не по националној основи, да су се волели и како је то

овај сведок навео „ да су се волели као ни један други брачни пар“, што значи да обеснажује тврдњу окривљеног АА да су постојале било какве туче или свађе родитеља по националној основи или било шта слично у том правцу, већ супротно од тога да је природа његове душевне болести односно врста параноидне шизофреније условила да окривљени под импулсима и садржајима исте и у стању психотичне анксиозности након краће свађе са родитељима почини предметно кривично дело на штету истих, наравно у стању неурачунљивости.

На основу утврђеног чињеничног стања, несумњиво и поуздано је утврђено да је окривљени АА лишио живота критичном приликом своје родитеље, односно сада покојног АС и сада покојну АД, у време, на начин и место како је то утврђено овим решењем како у изреци тако и у образложењу, што значи да је окривљени учинио противправно дело које је у закону одређено као кривично дело тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.11 Кривичног законика, али је суд утврдио да је окривљени поменуто кривично дело које је одређено наведеним законским прописом као противправно дело учинио у стању неурачунљивости јер је управо због природе душевне болести – врсте параноидне шизофреније која је по садржају била од утицаја на импулсе окривљеног и стање његове психотичне анксиозности, тиме искључила могућности способности схватања значаја дела и управљања поступцима односно окривљени није могао да схвати значај извршења свога дела нити је могао да управља својим поступцима управо због поменуте душевне болести. Са тих разлога суд сагласно одредби чл.23 Кривичног законика којом је прописано да није кривично дело које је учињено у стању неурачунљивости, није могао окривљеног огласити кривим за кривично дело које је по закону одређено као противправно дело јер је урачунљивост претпоставка друге компоненте односно кривице – виности. Дакле, нема сумње да је окривљени починио кривично дело које је по закону одређено као противправно дело у смислу чл.114 ст.1 тач.11 Кривичног законика којим се инкриминише квалификовано кривично дело тешко убиство односно да наведено кривично дело чини учинилац који са умишљајем лиши живота више лица, а не ради се о убиству на мах, убиству детета при порођају или лишењу живота из самилости, дакле почињено је кривично дело тешко убиство више лица односно брачног пара, иначе родитеља окривљеног АА, такође је поуздано утврђено да је то учинио управо окривљени АА, али исти због тога што је био критичном приликом неурачунљив због природе своје душевне болести – параноидне шизофреније не може бити оглашен кривим односно крив за извршено кривично дело, што не значи да је тиме окривљени изван судске јурисдикције већ се у конкретној кривичној ствари обавезно примењује одговарајућа мера безбедности медицинске природе онако како је то предлогом за изрицањем мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи определио јавни тужилац.

Наиме, током поступка поуздано је утврђено да окривљени кривично дело тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.11 КЗ учинио у стању неурачунљивости услед природе душевне болести врсте параноидне шизофреније које кривично дело је извршио под импулсима и садржајем наведене душевне болести и у стању психотичне анксиозности, што значи да је исти критичном приликом био неурачунљив јер су му способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле искључене, будући да су код окривљеног пре критичног догађаја а потом и током самог критичног догађаја очигледно у садржају мишљења биле присутне бизарне, параноидно структурисане сумануте идеје односа и утицаја и персекуције тј. што подразумева да је окривљени на бизаран и суманут начин тумачио и објашњавао догађања и понашање

његових родитеља који су показивали изузетну бригу према његовом стању душевног здравља док је он супротно од тога због природе душевне болести тумачио супротно, укључујући да је кратка свађа пре критичног догађаја, при том и свађа која се одиграла неколико дана пре самог догађаја, очигледно код окривљеног проузроковала да предметно дело изврши под импулсима и садржајима душевне болести – параноидне шизофреније и у стању психотичне анксиозности, уз чињеницу да је његово душевно стање здравља такво да представља озбиљну опасност да почини слично или теже кривично дело, што је указала и Комисија вештака Специјалне затворске болнице у Београду у свом налазу и мишљењу од 01.06.2010. године. Самим тим, сагласно наведеном, очигледно да окривљени спада у категорију душевно болесних лица, да је у време извршења кривичног дела био под импулсима и садржајима његове душевне болести (параноидне шизофреније) укључујући стање психотичне анксиозности, уз чињеницу, подсећања ради како то произилази из горе наведених вербалних доказа да окривљени није узимао редовну терапију и да је исту узимао под контролом и утицајем сада покојних родитеља, што значи да окривљени како у време извршења кривичног дела, тако и током кривичног поступка опасан за околину и да ради отклањања овакве опасности је неопходно његовог лечење и чување у здравственој установи затвореног типа.

Са тих разлога је суд применио одредбу чл.80 и 81 Кривичног законика којом је прописано изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи учиниоцу који је кривично дело учини у стању неурачунљивости а за које лице постоји озбиљна опасност да ће учинити теже кривично дело и да је ради отклањања те опасности потребно лечење у одговарајућој здравственој установи а која мера безбедности ће се извршити у Специјалној затворској болници у Београду и трајати све док постоји потреба за лечењем и чувањем окривљеног АА као учиниоца кривичног дела у питању. Зато је овај суд и применио наведене законске прописе.

На основу чл.505 ст.2 у вези чл.520 и чл.358 ст.5 и ст.6 ЗКП суд је окривљеном продужио притвор до правоснажности овог решења о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи и исти се има привремено сместити у Специјалну затворску болницу Београд до правоснажног окончања овог кривичног поступка.

На основу чл.206 ст.2 ЗКП оштећени је са имовинско правним захтевом упућен на парницу.

Пошто окривљени у конкретној кривичној стварни није оглашен кривим, одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава уједно да се на основу чл.196 ст.4 ЗКП окривљени АА у целости ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка а који трошкови обухватају трошкове одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности у износу од 97.500,00 динара и остали трошкови кривичног поступка у укупном износу од 137.877,00 динара (који остали трошкови обухватају трошкове вештака Ане Вељковић Ђорђевић у износу од 3.000,00 динара, трошкова Окружног затвора Панчево у износу од 1.600,00 динара, трошкове вештачења путем ДНК центра у Београду у износу од 83.190,00 динара, трошкове вештачења Специјалне затворске болнице у Београду у износу од 34.930,00 динара, трошкова вештака Др Милене Станковић у износу од 9.157,00 динара и трошкове вештака Др Љубише Божића у износу од 6.000,00 динара).

С обзиром на напред изнето, суд је нашао да су се у конкретном случају стекли сви услови из чл.80 и 81 КЗ у вези чл.505 и 506 ЗКП да се окривљеном АА изрекне мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у затвореној установи, па је с тога и донета одлука као у изреци овог решења.

Записничар
Зденка Новаковић

Председник већа –судија

ОНДРЕЈ САХТЕР с.р.

Зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољено је право жалбе у року од **8** дана, од дана пријема писменог отправака решења, Апелационом суду у Новом Саду, а путем овог суда.

ДНА:

1. ВЈТ Панчево КТ.бр.50/10
2. Окр. АА путем Специјалне затворске болнице у Београду уз допис и доставницу за лично достављање
3. Бран.окр.адв.Јовишевић Милораду адвокату из Панчева ул.Змај Јовина 3/V
4. Ошт. АВ на адресу из списка
5. Ошт. АФ , ул.

Након правоснажности овог решења доставити правоснажно решење Центру за социјални рад у Панчеву као органу старатељства и Основном суду Панчеву ради покретања поступка о лишењу пословне способности које се по службеној дужности доставља у смислу чл.509 Законика о кривичном поступку

Кал.